

Translator-Myth Horizon

သိုသိုသိပ်သိပ်

ကျင့်ကြံသူ

စာစဉ်-၀၄

အခန်း (၁၃၁)

စိတ်အလိုကို ထိန်းချုပ်ခြင်းလား... တစ်
ယောက်တော့ သွားလေပြီ

*

အပန်းဖြေ ဆောင်ငယ်လေး အတွင်း၌...

"သူတို့ ရောက်လာကြပြီလား... ကြည့်ရတာ သူ
တို့ ထပ်ပြီး မစောင့်နိုင်တော့တဲ့ပုံပဲ"

ချန်ရီမင်က သရော်လှောင်ပြောင်သော လေသံ
ဖြင့် ပြောလာ၏။ သူက မတ်တပ်ထရပ်၍ ကျန်း
မင်အား လှမ်းကြည့်ကာ...

"သူတို့က ကောင်းတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လာတာ

မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ငါ သေချာပေါက် ပြောရဲ
တယ်... သူတို့ကို ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ"

"သူတို့ ဘာကိစ္စနဲ့ လာလဲဆိုတာ အရင် ကြည့်
ကြတာပေါ့"

ကျန်းမင်က ဖြေဆိုရင်း မတ်တပ်ထရပ်လိုက်
သည်။ ထို့နောက် သူက လေထဲသို့ ခုန်တက်သွား
ပြီး ခြံဝင်းထဲသို့ ဆင်းသက်ကာ...

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့က ဂိုဏ်းတူတွေပဲလေ...
သူ့ကို နည်းနည်း အရေးပေးသင့်ပါတယ်"

သူက ဧည့်ခံရေး စင်မြင့်ဆီသို့ မှန်မှန် လျှောက်
လှမ်းသွား၏။ တာအိုရင်ပြင်က ၎င်း၏ စွမ်းအား
ဖြင့် တံခါးတစ်ချပ်ကို ဖန်တီးပေးထားပြီး ထို
လူစု မရောက်လာခင်မှာပင် ဤနေရာရှိ တာအို
စည်းချက်များ အားလုံး ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေ

ပြီ။ တာအိုရင်ပြင် အတွင်း၌မူ သူကသာလျှင်
ဘုရင်တစ်ပါး ဖြစ်ပေသည်။

"ဟား... ဘယ်သူတွေများလဲလို့... ဂျူနီယာ ညီ
လေးကျန်း... မင်းက ယဉ်ကျေးမှု ဆိုတာ နားမ
လည်ဘူးလား... မင်းရဲ့ စီနီယာ အစ်ကိုကြီး
ရောက်နေတာကို ထွက်မကြိုတဲ့အပြင် သူ့ကို
အချိန်အကြာကြီး စောင့်ခိုင်းထားသေးတယ်"
ထိုသို့ ပြောဆိုလာသူမှာ အရပ်ပုပု၊ ဝဝကစ်ကစ်
နှင့် လူငယ်တစ်ယောက်ပင်။

ထိုသူမှာ သားနားပုံရသည့် ရွှေရောင်ရင့်ရင့်
ဝတ်ရုံတစ်ထည်ကို ဝတ်ဆင်ထား၏။
နောက်ကျောဘက်တွင် လက်ပစ်ထားပြီး
မျက်နှာပေါ်၌ မာနထောင်လွှားသော အမူအရာ
က အထင်းသား။

"ထျန်တာဖုန်း... မင်းက အရင်တုန်းကလိုပဲ
စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စရာ ကောင်းတုန်းပဲ...
မင်းပါးစပ်ကနေ ကောင်းတဲ့စကား တစ်ခွန်းမှ
ထွက်မလာဘူးပဲ"

ကျန်းမင်ဘေးတွင် ရပ်နေသော ချန်ရိမင်က
ခနဲတဲတဲ ပြောလိုက်၏။ ထို့နောက် သူက လူ
အုပ်၏ အရှေ့ဆုံးတွင် ရပ်နေသော လူကို
ဦးညွှတ် ဂါရဝပြုလိုက်သည်။

ကျန်းမင်က ထျန်တာဖုန်းကို တစ်ချက် လှမ်း
ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုသူ မည်သူမှန်း သူ
ကောင်းကောင်း သိထား၏။ ထိုသူမှာ ဟောင်
ယန် တောင်ထွတ် အကြီးအကဲ၏ တပည့်ကြီး
ဖြစ်ပြီး ရွှေအမြုတေ အဆင့်တွင် ရှိနေသူပင်။ သူ
တို့နှစ်ယောက်မှာ စကားပြောဆိုလေ့ သိပ်မရှိကြ

ချေ။

"ချန်ရီမင်... မင်း တော်တော် ရဲတင်းနေပါလား"

ထျန်တာဖုန်းက

ဟိန်းဟောက်လိုက်

သော်လည်း အခြေအနေအရ ချန်ရီမင်အား ဤ
နေရာတွင် ရန်တွေ့နေလျှင် သူ့အတွက် အကျိုးရှိ
မည် မဟုတ်ကြောင်း ကောင်းကောင်း သိ
ထားသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ဒေါသများကို
အတင်းအကျပ် မျှသိပ်လိုက်ပြီး ဝတ်ရုံပေါ်မှ ဖုန်
များကို ခါထုတ်လိုက်ရင်း...

"ဒီနေ့ ငါတို့ဆီမှာ ဧည့်သည် ရှိနေလို့ မင်း
လောက် အဆင့်အတန်းအထိ ဆင်းပြီး မင်းနဲ့
ပြဿနာ မရှာတော့ဘူး"

ထို့နောက် သူက ကျန်းမင်အား လှမ်းကြည့်
ကာ...

"မင်းက ဘာရုပ်စောင့်နေတာလဲ... မြန်မြန် မင်း
ရဲ့ စီနီယာ အစ်ကိုကြီးကို ဦးညွှတ်လိုက်စမ်း"

ကျန်းမင်က နောက်ကျောဘက် လက်ပစ်ထား
ကာ...

"သူရော၊ ငါရောက ကိုယ့်တောင်ထွတ်
အသီးသီးရဲ့ တပည့်ကြီးတွေပဲလေ... ငါတို့က
တန်းတူ အနေအထားမှာ ရှိနေတာ... ဘာဖြစ်လို့
သူ့ကို ဦးညွှတ်ရမှာလဲ"

"ပြောစရာ တစ်ခုခု ရှိရင် အခုပဲ ပြောလိုက်
တော့"

"မိုက်ရိုင်းလိုက်တာ" ထျန်တာဖုန်းက
အေးစက်စက် ဟိန်းဟောက်စကား ဆိုလာ
သည်။ "ဒီမှာ စီနီယာ အစ်ကိုကြီးနဲ့ ဧည့်သည်
ရောက်နေတာကို မင်းက ဒီလို အချိုးမျိုး လာချိုး

ပြနေတယ်ပေါ့... အကြီးအကဲဂူက မင်းကို သူ
တပည့် အဖြစ် လက်ခံခဲ့တာ အံ့ဩစရာ မရှိတော့
ပါဘူးလေ"

ဖြန်း...

စကားဆုံးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူက ပါးရိုက်
ခံလိုက်ရပြီး မိတာ ရာပေါင်းများစွာ အဝေးသို့
လွင့်စင်သွားတော့သည်။ သူ့ပါးစပ်မှ သွေးများ
ယိုကျလာပြီး သွားအချို့ပင် ကျွတ်ထွက်သွားလေ
ပြီ။

ကျန်းမင် ဘေးနားတွင် အလင်းတန်း တစ်ခု
စုစည်းလာပြီး ဇီလင်းလုံ ထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။
သူမက ထျန်တာဖုန်းအား စိုက်ကြည့်ကာ
အေးစက်စက် ဆိုလာသည်။

"နှင့်မှာ ငါ့အစ်ကိုကြီးနဲ့ ဆရာကို အဲဒီလို လာ

ပြောရဲတဲ့ သတ္တိ ရှိနေတာ နင်က ပထမဆုံးပဲ...
ဟောင်ယန် တောင်ထွတ် အကြီးအကဲရဲ့ မျက်နှာ
ကြောင့် ဒီတစ်ခါတော့ နင့်အသက်ကို
ချမ်းသာပေးလိုက်မယ်... ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်ခါ
အဲဒီလို ထပ်လုပ်ရဲရင်တော့ နင့်ကို ငါ သတ်ပစ်
မယ်"

သူမ ကျင့်ကြံခြင်း ပြီးဆုံးကာစ အချိန်လေးတွင်
ထျန်တာဖုန်း၏ စကားများကို ကြားလိုက်ရသ
ဖြင့် ဒေါသတကြီး ပေါက်ကွဲသွားရခြင်းပင်။

ကျန်းမင်၏ မျက်နှာသည်လည်း အမူအရာ မ
ကောင်းနေပေ။

"မှန်တယ်... နောက်တစ်ခါ ဆိုရင်တော့ မင်းကို
သေချာပေါက် သတ်ပစ်မယ်" ကျန်းမင်က
ထောက်ခံစကား ဆိုသည်။

ဓာတ်ကြီးငါးပါး လင်းလုံ၏ မျက်လုံးများ
တောက်ပသွားပြီးနောက် သူမက ခေါင်းညိတ်
ပြု၏။

သူတို့မှာ ဤတောင်ထွတ်၏ သခင်များ
ဖြစ်သည်။ ဧည့်သည်များ အနေဖြင့် ရိုသေ
လေးစားမှု ပြသပါက တန်းတူ ပြန်လည်
ဆက်ဆံပေးမည် ဖြစ်၏။ သို့သော် လာရောက်
သူများက မောက်မာသော အချိုးမျိုး လာချိုးပြရဲ
ပါက ၎င်းတို့၏ လုပ်ရပ်အတွက် နောင်တရသွား
အောင် သေချာပေါက် လုပ်ပြရပေမည်။

"တော်ကြတော့... လင်းလုံ... ကျန်းမင်"

မျက်နှာထား တင်းမာနေသော ရှိမင်ကွမ်ဟိုင်
က ဝင်ဟန်လိုက်သည်။ သူက သူတို့၏ စီနီယာ
အစ်ကိုကြီး ဖြစ်ပြီး ဂိုဏ်းအတွင်း မည်သူကမျှ

သူ့ကို အထင်သေးရဲခြင်း မရှိချေ။

ယခုအခါ ကနဦးဝိညာဉ် အဆင့် ကျွမ်းကျင်သူ တစ်ယောက် အဖြစ် ပြန်လည် ရောက်ရှိလာချိန် တွင် သူက အကြီးအကဲ အများစုထက်ပင် ပိုမို အစွမ်းထက်လာခဲ့လေပြီ။ ထို့ကြောင့် ဂိုဏ်းရှိ တပည့်များ အားလုံးက သူ့အပေါ် အလွန်အမင်း ရိုသေလေးစားကြမည်ဟု မျှော်လင့်ထားခဲ့၏။ အကယ်၍ ထိုသို့ မပြုလုပ်လျှင်တောင် အနည်းဆုံးတော့ သူ့ကို မျက်နှာသာ ပေးသင့် သည် မဟုတ်လော။

သို့တိုင်အောင် ချူယန် တောင်ထွတ်မှ လူများက ဘာတွေများ လုပ်ခဲ့ကြသနည်း။

သူ့ကို ကြိုဆိုခြင်း မရှိသည့်အပြင် မောက်မာသော အချိုးမျိုးတောင် လာချိုးပြနေ

သေးသည်ကိုး။ သူ အတော်လေးကို ဒေါသထွက်
နေမိတော့သည်။

"ငါ နောက်တစ်ခါ ထပ်ပြောမယ်... မင်း ပြော
စရာ ရှိတာကို အခု ပြော... မရှိရင် ကျေးဇူးပြုပြီး
ထွက်သွားပေးပါ" ကျန်းမင်က ပြတ်သားသော
လေသံဖြင့် ဆိုလိုက်၏။

ဝှစ်...

လူသားလမ်းစဉ် မှတ်တမ်း ပွင့်လာတော့သည်။

အမည် - ရှိမင်ကွမ်ဟိုင်

လူမျိုး - လူသား

လိင် - ကျား

ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့် - ကနဦးဝိညာဉ် အဆင့်

(မဟာကျိုး မင်းဆက် တတိယ မင်းသား၏
ရုပ်သေးရုပ်)

နောက်ခံ - ကျိုယန်ဂိုဏ်း ထိုက်ယန်
တောင်ထွတ် အကြီးအကဲ၏ တပည့်ကြီး

ဆက်ဆံရေး - အနှုတ် ၇၈

မွေးရာပါ ပါရမီ - ကြယ်ရှစ်ပွင့်

အခြေအနေ - သူက ကလေးဘဝ ကတည်းက
ကျိုယန် ဂိုဏ်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။
ဂိုဏ်းချုပ်က သူ့ အလားအလာကို မြင်တွေ့ခဲ့
သဖြင့် တပည့်အဖြစ် လက်ခံရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။

ရွှေအမြူတေ အဆင့်သို့ ရောက်ရှိချိန်တွင်
အတွေ့အကြုံများ ရှာဖွေရန် ဂိုဏ်းမှ ထွက်ခွာ
သွားခဲ့သည်။ သေဘေးမှ သီသီလေး
လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီးနောက် ကျုံးပြည်နယ်သို့
ရောက်ရှိသွားကာ ခရမ်းရောင် နန်းတော် အဆင့်
သို့ အောင်မြင်စွာ တက်လှမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခန့်က မဟာကျိုး
မင်းဆက်၏ တတိယ မင်းသားနှင့် အမှတ်မထင်
ဆုံတွေ့ခဲ့၏။ တတိယ မင်းသားက သူ့ နောက်ခံ
ကို သိရှိသွားပြီးနောက် အထူးစွမ်းရည် တစ်ခုကို
အသုံးပြု၍ သူ့ စိတ်အလိုကို ထိန်းချုပ်ကာ
ရုပ်သေးရုပ် အဖြစ် ပြောင်းလဲပစ်လိုက်သည်။ သူ့
အလားအလာများကို အကုန်အစင် ဖျက်ဆီးပစ်
သည့် ရင်းနှီးမှုဖြင့် တစ်နှစ်အတွင်း ကနဦး
ဝိညာဉ် အဆင့်သို့ အတင်းအကျပ် ဆွဲတင်ပေး
ခဲ့၏။

ထို့နောက် ဂိုဏ်း၏ အတွင်းရေးနှင့် ဇီလင်း
လုံ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို စုံစမ်းရန် ကျိုယန်
ဂိုဏ်းသို့ ပြန်လည် စေလွှတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ
ပြန်ရောက်လာချိန်တွင် အလွန် ဝမ်းသာသွားပြီး

ချူယန် တောင်ထွတ်မှ မည်သူ့ကိုမျှ မတွေ့ရချိန်
တွင် ၎င်းမှာ အခွင့်အရေးကောင်း တစ်ခုဟု
ခံစားခဲ့ရသည်။ ဟွေရှင်း လာရောက် တွေ့ဆုံချိန်
တွင်လည်း ချူယန် တောင်ထွတ်မှ လူများက
ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိချေ။ ဟွေရှင်းက ဇီလင်း
လုံနှင့် တွေ့ဆုံရန် ချူယန် တောင်ထွတ်သို့ လာ
ရောက်ဖို့ အကြံပြုလာချိန်တွင် သူ ပို၍ပင်
ဝမ်းသာသွားခဲ့လေသည်။

ကျန်းမင် ဆွံ့အသွားရ၏။

တကယ့် သနားစရာ ကောင်ပါလား...

အမှန်တကယ်တော့ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း
တစ်ခုခု မှားယွင်းနေကြောင်း ခံစားမိခဲ့သည်။
မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ဂိုဏ်းချုပ် ကိုယ်တိုင်ပင်
လျှင် လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်ကမှ မူလ

ဝိညာဉ် အဆင့်သို့ တက်လှမ်းနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပြီး
ဂိုဏ်းအတွင်း၌ ကနဦးဝိညာဉ် အဆင့်သို့ ရောက်
ရှိနေသူမှာ လက်တစ်ဆုပ်စာမျှသာ ရှိသည်
မဟုတ်ပါလား။

သို့သော် ဤကောင်က အပြင်ကို နှစ်
အနည်းငယ် ထွက်သွားယုံဖြင့် ကနဦးဝိညာဉ်
အဆင့် ကျွမ်းကျင်သူ တစ်ယောက် အဖြစ် ပြန်
ရောက်လာခဲ့သည်။

အစပိုင်းတွင် ကျန်းမင်က ဂရုစိုက်မထားခဲ့
သော်လည်း အခြေအနေက ဤသို့ ဖြစ်လာ
လိမ့်မည်ဟု မထင်ထားခဲ့ပေ။

'မဟာကျိုး မင်းဆက်က ဆယ့်ရှစ်ယောက်
မြောက် မင်းသားတုန်းကလည်း တစ်ခါ... အခု
တတိယ မင်းသား ထပ်ပေါ်လာပြန်ပြီလား... သူ

တို့ အားလုံးက လင်းလုံကို ပစ်မှတ်ထားနေကြ
တာလား... အင်း... ဟုတ်လောက်တယ်... မဟုတ်
ရင် ဒုတိယတန်းစား ဂိုဏ်းငယ်လေး တစ်ခုက
လူတစ်ယောက်ကို ရုပ်သေးရုပ် လုပ်တဲ့အထိ သူ
တို့ အချိန်ကုန်ခံနေစရာ အကြောင်းမရှိဘူး...
ကြည့်ရတာ မဟာကျိုး မင်းဆက်က ပြဿနာ
လာရှာနေတဲ့ပုံပဲ'

သို့တိုင် ကျန်းမင်မှာ ထိုကိစ္စအတွက် စိုးရိမ်မနေ
ခဲ့ချေ။

အချက်တစ်ချက်မှာ မဟာကျိုး မင်းဆက်က သူ
တို့နှင့် အလွန် ဝေးကွာလှသော ကျိုးပြည်နယ်
တွင် တည်ရှိနေခြင်းပင်။ သူတို့က ကျိုးယန် ဂိုဏ်း
ကို စစ်ကြေညာလာလျှင်ပင် ထိုသူများ အားလုံး
ကို အမှုန်ကြိတ်ပစ်နိုင်စွမ်း ရှိကြောင်း သူ

ယုံကြည်ချက် အပြည့် ရှိနေလေပြီ။

ရှိုမင်ကွမ်ဟိုင်၏ မျက်နှာမှာ မှောင်မိုက်နေ၏။
သူ တစ်ခုခု မပြောရသေးခင်မှာပင် ထျန်တာဖုန်း
ပြန်ရောက်လာပြီး ဟိန်းဟောက်လိုက်
တော့သည်။

"လင်းလုံ... နင်ကများ ငါ့ပါးကို ရိုက်ရဲတယ်ပေါ့
လေ... ငါက ဟောင်ယန် တောင်ထွတ်ရဲ့ တပည့်
ကြီးကွ... ဒီအထိ တကူးတက လာတာတောင် ငါ
တို့ကို ထွက်မကြိုတဲ့ ကိစ္စကို ခွင့်လွှတ်ပေးပြီး
သား... ဒါပေမဲ့ နင်က ဘယ်လိုလုပ် ငါ့ပါးကို
ရိုက်ရဲတာလဲ... နင်က ကျိုယန် ဂိုဏ်းကို
ပုန်ကန်ချင်နေတာလား"

"နင့်ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားစမ်း... မဟုတ်ရင်
အကျိုးဆက်ကို နင်ကိုယ်တိုင် ခံစားရလိမ့်မယ်"

ဓာတ်ကြီးငါးပါး လင်းလုံက ထျန်တာဖုန်းအား
လက်ညှိုးထိုး၍ အေးစက်ပြီး ခံစားချက် ကင်းမဲ့
နေသော မျက်နှာထားဖြင့် စကားပြန်သည်။

"ငါ... ငါက..."

ထျန်တာဖုန်းက တစ်ခုခု ထပ်ပြောချင်
သော်လည်း အလွန် လန့်ဖြန့်သွားသဖြင့် သူ့
ပါးစပ်မှ စကားတစ်ခွန်းမျှ ထွက်မလာတော့ဘဲ
ကျောရိုးထဲပင် စိမ့်ခနဲ အေးတက်သွားရ၏။

ဇီလင်းလုံ သူ့ကို သတ်ရဲမည်ဟု မယုံကြည်
သော်လည်း တကယ်လို့ သတ်လိုက်လျှင်ကော။
ဇီလင်းလုံမှာ ဂိုဏ်းအတွင်း အလွန် လေးစား
တန်ဖိုးထားခံရသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူမက သူ့
ကို သတ်လိုက်လျှင်တောင် မည်သည့် ပြစ်ဒဏ်မျှ
ခံရမည် မဟုတ်ပေ။

"မိုက်လိုက်တာ" ချန်ရိမင်က အာမေဋ္ဌိတ်သံဖြင့်
ပြောလိုက်သည်။

အရှေ့မှ လူစုမှာမူ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားကြ၏။
ရှိမင်ကွမ်ဟိုင်က သူတို့ကို မှောင်မိုက်သော
အကြည့်ဖြင့် ကြည့်ရင်း အဝေးရှိ
တစ်စုံတစ်ယောက်ထံသို့ လျှို့ဝှက်စွာ
သတင်းစကား ပါးလိုက်သည်။ ဟွေရှင်းက သူ့
ဘေးတွင် ပြုံး၍ တိတ်ဆိတ်စွာ ရပ်နေ၏။
ရုတ်တရက် သူ တစ်စုံတစ်ခုကို သတိထားမိသွား
ပြီး မျက်မှောင် အနည်းငယ် ကြုတ်သွားသည်။
သို့သော် ဘာမှမပြောဘဲ မသိသလိုသာ
ဟန်ဆောင်နေလိုက်တော့သည်။

ဓာတ်ကြီးငါးပါး လင်းလုံက ကျန်းမင်ဘက်သို့
လှည့်၍ သွားဖို့ပြသည်။

"ယဉ်ကျေးမှု ရှိစမ်းပါ"

ကျန်းမင်က ဆူပူလိုက်၏။ ရှိမင်ကွမ်ဟိုင် ဘာလုပ်နေသည်ကို သူတို့နှစ်ယောက်လုံး သိနေကြသည်မှာ ဆိုဖွယ်ရာ မရှိတော့။

"ငါက ဟောင်ယန် တောင်ထွတ်ရဲ့ တပည့်ကြီး... ဟောင်ယန် တောင်ထွတ်ကို ကိုယ်စားပြုတဲ့သူကွ... ငါက မင်းတို့နဲ့ အသိပညာတွေ၊ စွမ်းရည်တွေ ဖလှယ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လာခဲ့တာ... ဒါပေမဲ့ ငါ့ကို မင်းတို့ လုပ်လိုက်တဲ့ လုပ်ရပ်ကို ကြည့်ဦး... မင်းတို့က ငါ့ပါးကို ရိုက်တယ်... ပြီးတော့ ငါတို့ရဲ့ စီနီယာ အစ်ကိုကြီးကိုလည်း ဂရုမစိုက်ဘူး... မင်းတို့က ဟောင်ယန် တောင်ထွတ်ကို အထင်သေးနေတာလား"

ထျန်တာဖုန်း၏ မျက်နှာမှာ ဒေါသကြောင့် ရှုံ့မဲ့

နေပြီ...။

"ဒါတင် မကသေးဘူး... မင်းတို့က ငါ့ကိုတောင် သတ်မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်သေးတယ်... အရင် တုန်းက ချူယန် တောင်ထွတ်က လူတွေ ဂိုဏ်း ကို ပုန်ကန်ပြီး လူအများကြီးကို သတ်ဖြတ်ခဲ့တာ အံ့ဩစရာ မရှိတော့ပါဘူးလေ... မင်းတို့ အားလုံးက အတူတူတွေချည်းပဲ... မင်းတို့က မိစ္ဆာကောင်တွေပဲ... အတွင်းထဲထိကို ပုပ်ပွနေတဲ့ လူယုတ်မာတွေ... ဒီကိစ္စကို ဂိုဏ်းချုပ်ဆီ ငါ တိုင် ရမယ်... ငါ သူ့ကို..."

ဖွတ်...

ထျန်တာဖုန်း စကားမဆုံးခင်မှာပင် ဇီလင်းလုံ က လက်ကို မြှောက်ကာ သူ့အား ထက်ပိုင်း ပိုင်း ချလိုက်သည်။

ရိုမင်ကွမ်ဟိုင်ပင် အံ့အားသင့်သွားရ၏။ ဇီလင်း
လုံ တစ်ယောက် လူအများရှေ့၌ ထျန်တာဖုန်းကို
တကယ်ကြီး သတ်ပစ်လိမ့်မည်ဟု သူ မထင်
ထားခဲ့ပေ။ သို့တိုင်အောင် သူ့ မျက်နှာပေါ်တွင်
ခပ်ရေးရေး အပြုံးတစ်ခု ဖြတ်ပြေးသွားခဲ့သည်။

"အမိတာဘာ"

ဟွေရှင်းက ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။ ထို့နောက်
ခေါင်းငုံ့သွားကာ စကားမဆိုတော့ချေ။

"မင်း... မင်းက ကိုယ့်ဂိုဏ်းသားကို ပြန်သတ်ရဲ
တယ်ပေါ့" ရိုမင်ကွမ်ဟိုင်က အော်ဟစ်လိုက်၏။

"မင်းတို့တွေ တကယ်ကြီး ဂိုဏ်းကို ပုန်ကန်ချင်
နေတာလား... ဒီအကြောင်းကို ဂိုဏ်းချုပ်ဆီ ငါ
သွားတိုင်မယ်"

ပြောပြီးသည်နှင့် သူက လေထဲသို့ ခုန်ပျံ၍

ထွက်ပြေးသွားတော့သည်။

"အမိတာဘာ"

ဟွေရှင်းက သူတို့ကို တစ်ချက် ပြုံးပြပြီးနောက် ရှိမင်ကွမ်ဟိုင် နောက်သို့ လိုက်ပါသွားခဲ့၏။

ကျန်ရစ်သော တပည့်များကလည်း သူတို့ကို အေးစက်စက် မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်ကာ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

"လင်းလုံ... မင်းက... မင်းက လူတွေအများကြီး ရှေ့မှာ တပည့်ကြီး တစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုလုပ် သတ်လိုက်ရတာလဲ... ဒါက ပြဿနာ အကြီးကြီး ဖြစ်တော့မှာပဲ" အခြေအနေ၏ ကြီးလေးမှုကို သဘောပေါက်သွားသော ချန်ရိမင်က စိုးရိမ်တကြီး ပြောလာသည်။

တပည့်ကြီး ဆိုသည်မှာ တောင်ထွတ် တစ်ခု၏

ဂုဏ်သိက္ခာကို ကိုယ်စားပြုပေသည်။ သူတို့ တစ်ခုခု မှားယွင်းခဲ့လျှင်ပင် မည်သူကမျှ မသတ်ဖြတ်သင့်ချေ။ ထို့အပြင် ထျန်တာဖုန်းက ရိုင်းစိုင်းစွာ စကားပြောယုံသာ ရှိသေးသည်။ သူ့ဘာမှ အလွန်အကျွံ မလုပ်ရသေးပေ။

"ဒါပေမဲ့ မသေခင်က ထျန်တာဖုန်းရဲ့ ပုံစံက တစ်ခုခုတော့ မှားနေတယ်... သူ့အကြောင်း ငါသိသလောက် ဆိုရင် သူက အဲဒီလို စကားမျိုးတွေ ပြောမယ့်လူ မဟုတ်ဘူး" ချန်ရီမင်က ထပ်ဖြည့်ပြောလိုက်၏။

"စိတ်မပူပါနဲ့... အရာအားလုံး အဆင်ပြေသွားမှာပါ" ကျန်းမင်က ပြုံး၍... "ငါတို့က ကျင့်ကြံချင်ယုံ သက်သက်ပါ... အပြင်က လူတွေနဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်ချင်ဘူး... သူတို့ ငါတို့ကို လာမ

နှောင့်ယှက်ရင် ငါတို့လည်း သူတို့ကို သွားမ
နှောင့်ယှက်ပါဘူး... ဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ အကြီးအကဲတွေ
လည်း ဒီအချက်ကို နားလည်ပေးမှာပါ"

"တကယ်လို့ နားမလည်ပေးရင်ကော" ဓာတ်
ကြီးငါးပါး လင်းလုံက ပြောလာသည်။

"အဲ့ဒီအခါကျရင်တော့ ဘယ်သူက ဆရာလဲ ဆို
တာ သူတို့ကို ပြရယုံပေါ့" ကျန်းမင်က ပြန်ဖြေ
ပေး၏။

ချန်ရီမင်က သူ့ရှေ့ရှိ လူနှစ်ယောက်အား
အကူအညီမဲ့စွာ ကြည့်ရင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်
မိသည်။ သူဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိတော့
သော်လည်း တစ်ခုတည်းသော သူသိသည့် အရာ
မှာ အမြဲတမ်း သူတို့ဘက်ကနေ ရပ်တည်ပေး
သွားမည် ဆိုခြင်းပင်။

"လင်းလုံ... ဒီကိစ္စက ငါတို့အတွက် ပြဿနာ တချို့တော့ ဖြစ်လာမှာ သေချာတယ်... ဒီ အခွင့်အရေးကို ယူပြီး ဂိုဏ်းထဲက မပတ်သက် တဲ့ လူတွေကို ရှင်းလင်းပစ်ဖို့ သင့်တော်မယ် ထင်တယ်" ချူယန် တောင်ထွတ်ကို သတိရသွား ချိန်တွင် ကျန်းမင်က ပြောပြန်သည်။ "ယွဲချန်နဲ့ တခြားလူတွေက ယင်မိစ္ဆာဂိုဏ်းရဲ့ အကြွင်းအကျန် အင်အားစုတွေပဲ... သူတို့ကို မင်း လက်ထဲ အပ်လိုက်ပြီ"

"အစ်ကိုကြီး အဲဒါကို သိနေတာလား" လင်းလုံ က အာမေဋ္ဌိတ်သံဖြင့် မေးလာသည်။

"သေချာပေါက် သိတာပေါ့... အခု ယင်မိစ္ဆာ ဂိုဏ်းလည်း မရှိတော့ဘူး ဆိုတော့ သူတို့ကို ဆက်ထားလည်း အသုံးမဝင်တော့ဘူးလေ"

"ဟုတ်ကဲ့" ဓာတ်ကြီးငါးပါး လင်းလုံက
ဆိုသည်။ ကျန်းမင် တစ်ယောက် ထိုအကြောင်း
ကို အစောကတည်းက သိထားမှတော့ ယင်မိစ္ဆာ
ဂိုဏ်း၏ လှုပ်ရှားမှုများကို သိရှိနိုင်ရန် ယွဲချန်ကို
အသက်ရှင်ခွင့် ပေးထားခြင်းသာ ဖြစ်မည်ဟု
သူမ တွေးတောလိုက်၏။

သို့သော် ထိုကိစ္စ အားလုံးကို လုံးဝ သိမထားသူ
တစ်ယောက်တော့ ရှိနေခဲ့သည်။ ချန်ရိမင် တစ်
ယောက် သူတို့၏ စကားဝိုင်းကို ကြားလိုက်ရချိန်
တွင် မျက်နှာ ဖြူရော်သွားပြီး...

"ဘာ... ကျီယန် တောင်ထွတ်ရဲ့ အကြီးအကဲက
ယင်မိစ္ဆာဂိုဏ်းက ဟုတ်လား... ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်
နိုင်မှာလဲ"

ကျန်းမင် ရယ်မောကာ စကားမဆက်တော့ချေ။

ရှိမင်ကွမ်ဟိုင် ထွက်သွားသော အရပ်ဆီသို့ လှမ်း
ကြည့်ရင်း သူ့ လက်တစ်ဖက်ကို မြှောက်လိုက်
လေတော့သည်။

End

***